

Geografia regionu

Autor: Błażej Osowski

Tereny wschodniej Wielkopolski to skraj Pojezierza Kujawskiego i równocześnie równiny Niziny Wielkopolskiej. W południowej części gminy znajdują się tereny Nadwarciańskiego Parku Narodowego, na których występuje wiele gatunków roślin i zwierząt niespotykanych gdzie indziej (przede wszystkim jest to rzadka roślinność bagienna i wodna). Tereny wschodniej Wielkopolski są równinne, czasem tylko pagórkowate (wzniesienia rzadko przekraczają 150 m n.p.m.). Urozmaiceniem rzeźby terenu są jedynie zbocza doliny Warty, bowiem ta część Polski leży na terenie Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Od południa dolinę Warty podchodzi Wysoczyzna Kaliska. Północna część Wysoczyzny Kaliskiej wyróżnia się strefą pagórków konińsko-tureckich, dochodzących nawet do 187 m n.p.m. (Złota Góra). Ta część Wysoczyzny jest odosobnionym płatem moreny czołowej i jak wyspa wznosi się ponad dolinami Warty. Na tym terenie występują liczne kilkumetrowe równiny torfowe. Duże zróżnicowanie jakości gleb sprzyja zróżnicowaniu upraw. Pojawiają się więc uprawy ziemniaków, żyta, pszenicy i buraków cukrowych. Jeśli zaś idzie o kompleksy leśne to przeważają grądy, czyli las liściasty mieszany, a także bory sosnowe, bory mieszane, lasy bukowe, lasy dębowe, łągi, liczne torfowiska oraz tereny bagienna. Poza tym spotykamy świerki. W lasach żyją łosie, rybołowy, orły bieliki, liczne borsuki, ptaki czaple siwe, ropuchy szare, sarny i jelenie, rysie, kuny leśne oraz kaczki krzyżówki. Na wschodzie obszaru (okolice Konina i Turku) znajdują się kopalnie odkrywkowe, w których wydobywa się węgiel brunatny.